

послѣ разпростирали въ Франції, още по-вече умножили
р. хр. разстройство-то и. Кога-то стѣпиль на прѣстолъ
1774 Людовикъ XVI. господарство-то было дѣлжно, а на-
родъ-тъ былъ съвсѣмъ сиромахъ. Истина Людовикъ
XVI. былъ добаръ и праведенъ краль; но той не
былъ въ състояніе да избави Франції. Залуду той
живель скромно и просто, за да може само да ис-
плати государственны-тѣ дѣлгове, и да поправи
положеніе-то на свои-тѣ несчастны подданици.
Най-послѣ по съвѣтъ своего ministra Неккера
1789 краль-тъ свикаль въ Паризъ отъ всички-тѣ чисти
на Франції нѣколко стотинъ человѣци отъ различ-
но званіе: дворяни, священици и простаци, за да рѣ-
шитъ какъ да ся помогне на господарство-то. Но
тіи вмѣсто да разсѣждаватъ за онова, за кое-то
имъ было заповѣдано да ся събератъ, начнали да
се препиратъ по между си за правдини-тѣ на раз-
лични народни съсловія, кое-то подало поводъ, та
трето-то (простый народъ) съсловіе ся отдѣлило
отъ дворянство-то и духовенство-то, и обявило, че
ще самото като народно събраніе, да ся грыжи за
ползж Франції и че нещѣ да испѣлнява заповѣсти-тѣ
и на самия краль. Подирь това, краль-тъ кога начналь
да събира войскъ околъ Паризъ за свою защиту,
1789 тогава ся начналь страшенъ буитъ. Едни начнали
да бѣжть въ звонж-тѣ а други толпи отъ простъ на-
родъ начнали да правятъ различни безчинія по ули-
ци-тѣ и разрушили господарственж-тѣ темницж, ба-
стилії. По между това и народно-то събраніе вече
немыслило за ползж на господарство-то, но само
мыслило какви правдини да присвои за себе, а най-
послѣ обявило, че дворянство-то и духовенство-то
нѣматъ никакви преимущества, че всички-тѣ Фран-
цузи сѫ слободни и равни. Освѣнъ това лишили и
краля отъ власти-тѣ му, и нарядили въ слѣдующее
не краль, по народно събраніе да управлява госпо-
дарство-то; а кралю прѣдоставили само да запреща-